

formen i 1970. Mange nye opgaver og udfordringer er kommet til i den offentlige sektor, men strukturerne, ja, de er jo ikke fulgt med.

Med de nuværende rammer er Danmark derfor ikke rustet til at håndtere de store forventninger fra borgerne, og de udfordringer, der kommer som følge af flere ældre og færre erhvervsaktive.

Det er den korte forklaring på, at vi er kommet dertil, at der er behov for, at vi på ny i fællesskab bør forme og fremtidssikre velfærdssamfundet, så det tager pejling efter de udfordringer, vi står over for, og det tager pejling efter borgernes ønsker og behov.

At tiden er inde, at vi nu står med en historisk chance, er næsten til overmål blevet bekræftet af den høringsrunde over Strukturkommissionens betænkning, som sluttede for knap 1 måned siden, den 7. april.

Vi har modtaget 472 svar, heraf høringssvar fra 278 kommuner og 11 amter. Høringssvarene viser, at der er en bred erkendelse af behovet for forandring, og ikke mindst har kommunerne sendt et endog meget stærkt signal om vilje til forandring.

Regeringens udspil har også fået en meget positiv modtagelse fra Kommunerne Landsforening og en lang række kommuner. En meget positiv modtagelse, der jo viser, at man lokalt er parat til at gå over i en ny fase i udviklingen af det lokale demokrati, at man er parat til at tage et større og nyt ansvar for velfærdssamfundets udvikling.

Regeringens ambition er at sikre borgerne den bedst mulige offentlige sektor, hvor opgaverne løses så tæt på borgerne som muligt, og hvor vi får mest muligt valuta for skattekrone. Det er derfor, vi ønsker mere end en landskabsreform, hvor mange amter bliver til færre amter, og hvor mange kommuner bliver til færre kommuner, men i stedet ønsker en egentlig opgaverreform.

Kl. 9.10

Målet er, at den enkelte borger skal møde en offentlig sektor, som sætter borgerens behov først. Det handler om at sætte mennesket før systemet, opgaven før strukturen og resultatet over rutinen. Syge skal have den bedste behandling, arbejdsløse skal hjælpes den hurtigste vej tilbage på arbejdsmarkedet, familier med sociale problemer skal have kvalificeret, hurtig hjælp, alle skal have adgang til den bedste uddannelse, og den offentlige sektor skal løse opgaverne enkelt og effektivt.

Men hvad så med økonomiske konsekvenser ved en strukturreform, lyder spørgsmålet fra Enhedslisten, og så glæder man sig jo igen ikke bare over solen, men også over den nyvundne interesse for en ansvarlig samfundsøkonomi, som jo ellers ikke er det, jeg sådan først og fremmest forbinder med Enhedslisten – men lad nu det ligge.

Som bekendt har der i forårets offentlige debat været mange mere eller mindre fantasifulde bud på, hvad en reform koster, helt uagtet at det næppe lader sig opføre, al den stund der ikke er truffet beslutning om den konkrete reform.

Når det er sagt, så er det selvfølgelig oplagt, at der vil være omkostninger forbundet med gennemførelse af en ambitiøs reform. Det drejer sig bl.a. om investeringer i it, udgifter i forbindelse med flytning af medarbejdere og andre udgifter forbundet med at opbygge en ny organisation.

Men omvendt skal gevinsterne ved en opgave- og strukturreform jo også medregnes, og det er nok lige så svært at sætte præcise tal på gevinsterne ved en strukturreform, som det er at sætte pris på omkostningerne. Gevinsterne udgøres dels af en forbedret kvalitet i den offentlige sektor, dels af effektiviseringsgevinster.

Lad mig så i øvrigt på dette sted gentage, at gennemførelsen af en strukturreform ikke handler om at skære ned på kvaliteten af den offentlige service eller om, at der skal være færre offentligt ansatte i kommunerne. Det handler derimod om, hvordan vi sikrer, at ressourcerne, skattekrone, anvendes bedst muligt til gavn for borgerne, og om, hvordan der skabes bedre sammenhæng i den måde, opgaverne løses på.

Får en reform konsekvenser for servicen i lokalområderne, bliver der så spurgt fra Enhedslistens side. Og svaret på det spørgsmål er: Ja, det tror jeg da, det håber jeg så sandelig at en reform gør. For regeringens ambition er jo netop, at vi gennem etablering af et mere bæredygtigt, robust kommunestyre ikke alene bevarer, men også styrker mulighederne for lokalt at fastlægge den service, den offentlige sektor skal levere. Det er nu engang de lokale politikere, der har den bedste indsigt i de lokale forhold. Derfor bør flere beslutninger træffes af lokale politikere og ikke detailstyres fra Christiansborg.

Alt i alt betyder regeringens udspil, »Det nye Danmark«, en vitalisering af det lokale demokrati. Borgerne vil opleve, at deres indgang til den offentlige sektor er kommunen tæt på dem selv. Kommunerne vil på den anden side opleve,